

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, 07 sierpnia 2024 r.

DOOŚ-WDŚZIL.420.109.2018.AWT.39

DECYZJA

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, po rozpatrzeniu odwołania Górnośląskiego Towarzystwa Przyrodniczego im. A. Czudka, dalej GTP, z 8 sierpnia 2018 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z 11 lipca 2018 r., znak: WOOŚ.4210.39.2016.JB, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Drogowa Trasa Średnicowa na terenie miast Mysłowice i Sosnowiec, na odcinku od węzła <Janów> – przez Mysłowice ul. Obrzeźna Północną – do węzła <Sosnowiec Bór> wraz z konieczną rozbudową ul. Ostrogórskiej i ul. Mikołajczyka”, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), dalej k.p.a., w związku z art. 71 ust. 2 pkt 2 oraz 82 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz oceny oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353, ze zm.), dalej u.o.o.ś,

1. uchyla pkt III.2 ww. decyzji i w tym zakresie orzeka:

„W trakcie prowadzenia prac:

1. na odcinkach, gdzie trasa przecina ciek, należy zastosować rozwiązania techniczne i organizacyjne zabezpieczające przed niszczeniem brzegów i zasypywaniem cieków oraz przedostawaniem się substancji chemicznych do wód powierzchniowych, np. poprzez wygradzenie przegrodami przeciwmulowymi/płótkami z geowłókniny;
2. zabrania się wjeżdżania maszyn do wody płynącej, prace należy prowadzić z brzegu cieków;
3. wszelkie zanieczyszczenia z powierzchni gruntu oraz wody należy natychmiast usuwać, a następnie przekazywać do unieszkodliwienia”;

2. uchyla pkt III. 4 ww. decyzji i w tym zakresie orzeka:

„W wodach pochodzących z odwodnienia wykopów, a także tych ze spływu z powierzchni utwardzonych, przed odprowadzeniem ich do cieków (zarówno sztucznych jak i naturalnych), należy zredukować stężenie zawiesiny ogólnej do wartości poniżej 100 mg/l (stosując tymczasowe osadniki lub odstojniki), a stężenie węglowodorów ropopochodnych poniżej 15 mg/l (stosując tymczasowe separatory)”;

3. uchyla pkt III.8 ww. decyzji i w tym zakresie orzeka:

„Na etapie realizacji przedsięwzięcia ograniczyć oddziaływanie akustyczne urządzeń i maszyn powodujących emisję dźwięków lub drgań, w trakcie prac prowadzonych na terenach chronionych akustycznie, a także w ich bezpośrednim sąsiedztwie, poprzez:

1. prowadzenie prac budowlanych wyłącznie w porze dziennej, tj. w godzinach 6:00 – 22:00;
2. opracowanie harmonogramu robót minimalizującego jednoczesną pracę urządzeń powodujących emisję hałasu o znacznym natężeniu, a w czasie przerw w pracy, unikanie pracy urządzeń i maszyn na tzw. biegu jałowym”;

4. uchyła pkt III.10 ww. decyzji i w tym zakresie orzeka:

„Prace przygotowawcze oraz prace budowlane należy prowadzić pod nadzorem przyrodniczym, który ma się składać z wykwalifikowanych specjalistów legitymujących się doświadczeniem odpowiednim do wykonywanego nadzoru, a w szczególności o doświadczeniu (wraz ze wskazaniem najważniejszych zadań z zakresu nadzoru):

1. botanicznym:
  - a) kontrola stanu zabezpieczenia zieleni nieprzeznaczonej do wycinki;
  - b) kontrola przestrzegania zasad ochrony płatów siedlisk oraz roślin chronionych w trakcie prowadzenia robót;
2. herpetologicznym:
  - a) kontrola placu budowy (w tym wykopów, zagłębień wypełnionych wodą, zastoisk i zalewisk, rowów, studni) w celu poszukiwania uwięzionych zwierząt, a w razie potrzeby ich uwolnienie oraz przemieszczenie poza plac budowy, w miejsca o cechach siedliska, w którym występują w sposób naturalny;
  - b) zabezpieczenie siedlisk płazów przed ich zasypaniem;
  - c) nadzór nad sposobem zabezpieczenia urządzeń odwaniających, w sposób chroniący przed możliwością wpadnięcia do nich zwierząt;
  - d) nadzór nad zabezpieczeniem placu budowy przed dostępem płazów poprzez wykonanie ogrodzeń tymczasowych, kontrola skuteczności i stanu zabezpieczeń placu budowy dedykowanych płazom (wygradzenia tymczasowe na etapie budowy) – odłowy herpetofauny powinny odbywać się codziennie, a w szczycie migracji 2 razy dziennie;
  - e) zabezpieczenie zbiornika retencyjnego przed dostępem zwierząt;
3. ornitologicznym:
  - a) kontrola terenu w celu określenia ewentualnej obecności czynnych gniazd ptaków;
  - b) kontrola budowli, w tym w szczególności budynków i mostów przed ich zniszczeniem/likwidacją, które mogą stanowić miejsca gniazdowania ptaków;
4. chiropterologicznym:
  - a) kontrola zasiedlenia obiektów mostowych/kolejowych przez nietoperze przed ich ewentualną przebudową;

- b) kontrola drzew z dziuplami, a także z odstającymi fragmentami kory, pod kątem ich zasiedlenia przez nietoperze;
- c) kontrola obiektów budowlanych przeznaczonych do rozbiórki pod kątem ich wykorzystania jako schronienia letnie i zimowe nietoperzy”;

5. uchyla pkt III.11 ww. decyzji i w tym zakresie orzeka:

„Zaplecza budowy, miejsca magazynowania materiałów budowlanych i odpadów, parkowania sprzętu należy lokalizować w granicach pasa drogowego lub na terenach przekształconych antropogenicznie. Ponadto wskazane powyżej elementy należy lokalizować:

1. w odległości co najmniej 50 m od zbiorników wodnych (zbiorniki zapadliskowe przy ul. Hodowców w Katowicach) i cieków (ciek Bolina w ok. km 0+050 w ciągu ul. Świerczyny, 1+620 w ciągu Drogowej Trasy Średnicowej, dalej DTŚ; rzeka Brynica w ok. km 1+628,470 w ciągu ul. Ostrogórskiej; rzeka Bobrek w ok. km 6+377,901 w ciągu DTŚ oraz w odległości co najmniej 100 m od rzeki Czarna Przemsza w ok. km 2+937,913 w ciągu DTŚ);
2. poza siedliskami płazów w ok. km 2+000 (lewa strona DTŚ);
3. poza terenami zadrzewionymi od ok. km 3+300 do ok. 3+800;
4. w odległości nie mniejszej niż 5 m od zadrzewień nieprzeznaczonych do usunięcia;
5. poza obszarem zagrożenia powodziowego – w ok. km 2+940 – 2+970 (rzeka Czarna Przemsza) i w ok. km 1+630 – 1+650 (rzeka Brynica);
6. poza obszarem o płytkim zaleganiu wód podziemnych: ok. km 2+825 – 3+375 (trasa DTŚ), ok. km 1+140 – 1+765 (ul. Ostrogórska), ok. km. 0+640 – 0+935 (ul. Mikołajczyka);
7. w odległości min. 50 m od granicy terenów chronionych akustycznie”;

6. uchyla pkt III.13 ww. decyzji i w tym zakresie orzeka:

„Drogi dojazdowe/serwisowe należy lokalizować w projektowanych liniach rozgraniczających w odległości min. 50 m od chronionych siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk chronionych gatunków roślin i zwierząt, które zostaną wskazane przez specjalistę botanika z nadzoru przyrodniczego. Należy dążyć do wykorzystania istniejącej już sieci komunikacyjnej.

Przed rozpoczęciem robót, przy udziale specjalisty botanika, należy oznaczyć w terenie w sposób widoczny dla pracowników (np. za pomocą taśmy) granice chronionego siedliska przyrodniczego (6230 Górskie i niżowe murawy bliźniczkowe (*Nardion* – płaty bogate florystycznie)) oraz stanowiska chronionych roślin”;

7. uchyla pkt 14 ww. decyzji i w tym zakresie orzeka:

„Wszelkie prace związane z wycinką drzew i krzewów należy prowadzić poza okresem lęgowym ptaków, tj. pomiędzy 16 października a końcem lutego. Dopuszcza się przeprowadzenie wycinki w okresie lęgowym po uprzednim potwierdzeniu przez specjalistę ornitologa braku lęgów gatunków chronionych. Kontrola zajęcia siedlisk

powinna zostać przeprowadzona nie wcześniej niż 3 dni przed rozpoczęciem prac związanych z wycinką drzew. W przypadku wykrycia lęgów gatunków chronionych, wycinka nie może zostać przeprowadzona do czasu stwierdzenia przez nadzór ornitologiczny wyprowadzenia młodych z gniazda”;

8. uchyla pkt III.15 i w tym zakresie orzeka:

„Drzewa i krzewy pozostające w zasięgu prac i nieprzeznaczone do wycinki należy zabezpieczyć na czas prowadzenia robót przed uszkodzeniem:

1. grupy drzew/krzewów należy wygrodzić trwałym ogrodzeniem o wysokości 1,5 m - powierzchnia rozstawienia ogrodzenia powinna odpowiadać obszarowi wyznaczonemu przez rzuty koron, powiększonemu o bufor wielkości 1-2 m;
2. pnie pojedynczych drzew należy owinać matami wiklinowymi lub słomianymi bądź tkaninami jutowymi, a następnie oszalować deskami o wysokości 1,5-2,0 m (w zależności od wysokości drzewa) bez użycia gwoździ, przy czym należy zadbać, aby deski nie opierały się na szyjkach korzeniowych, tylko na podłożu;
3. wykopy wykonywane w strefie korzeniowej drzew należy prowadzić ręcznie lub niewielkimi koparkami, na krótkich odcinkach, ograniczając czas otwarcia wykopów powodujących przesuszenie bryły korzeniowej;
4. w celu ochrony przed przesuszeniem bryły korzeniowej należy zastosować, np. maty ograniczające transpirację, zaś w okresie zimowym należy zabezpieczać odsłonięte korzenie przed przemarzaniem za pomocą mat, koców lub warstwy torfu oszalowanego deskami;
5. przycinanie korzeni należy prowadzić ostrymi narzędziami tnącymi, niedopuszczalne jest rwanie i miażdżenie systemów korzeniowych, nie należy także uszkadzać korzeni szkieletowych, odpowiedzialnych za statykę drzewa;
6. w przypadku uszkodzenia korzeni, gałęzi lub pni należy podjąć działania ochronne: uszkodzone korzenie należy przyciąć pod kątem prostym, dokonując cięcia tam, gdzie zaczyna się żywy korzeń; pielęgnować należy wyłącznie rany świeże; w przypadku ran stycznych pielęgnacja sprowadza się wyłącznie do wyrównania brzegu rany ostrym narzędziem (należy przy tym uważać, aby nadmiernie nie poszerzać i nie pogłębiać rany), w przypadku ran poprzecznych gałęzi należy przyciąć „na obrączkę”; ran nie należy powlekać impregnatami i różnego rodzaju preparatami, w tym grzybobójczymi; glebę w najbliższym otoczeniu uszkodzonych korzeni należy zastąpić w bardziej zasobną w składniki odżywcze;
7. nie lokalizować baz materiałowo-sprzętowych (magazyny, składy, bazy transportowe), urobku z wykopów i odpadów powstających podczas prowadzenia prac budowlanych w zasięgu rzutu pionowego koron drzew i co najmniej 2 m na zewnątrz od tego zasięgu; szczególnie należy unikać magazynowania w pobliżu drzew cementu, wapna i gruzu;
8. nie obsypywać ziemią pni drzew powyżej wysokości 0,2 m ponad pierwotny poziom terenu i krzewów powyżej wysokości 0,1 m ponad pierwotny poziom terenu;

9. w przypadku konieczności obniżenia poziomu gruntu, pozostawić teren wokół drzew i krzewów w zasięgu wyznaczonym przez obrys korony na wzmocnionych konstrukcyjnie wzniesieniach.

Szczegółowy sposób wykonania oraz zakres zabezpieczeń dostosować do warunków lokalnych, rodzaju prowadzonych prac, po uzgodnieniu z nadzorem przyrodniczym. Obowiązek zabezpieczenia dotyczy także terenów leśnych”;

9. uchyla pkt III.17 ww. decyzji i w tym zakresie orzeka:

„W trakcie prowadzenia prac związanych z realizacją przedsięwzięcia:

1. karczowanie i odhumusowanie terenu prowadzić poza okresem lęgowym ptaków, przypadającym od 1 marca do 15 października. Realizacja przedmiotowych czynności w okresie lęgowym jest możliwa wyłącznie pod warunkiem potwierdzenia przez specjalistę ornitologa braku zajęcia objętych planowanymi pracami siedlisk gatunków chronionych. Kontrola zajęcia siedlisk powinna zostać przeprowadzona nie wcześniej niż 3 dni przed rozpoczęciem prac. W przypadku wykrycia lęgów gatunków chronionych prace nie mogą być realizowane do czasu stwierdzenia przez nadzór ornitologiczny wyprowadzenia młodych z gniazda;
2. przed rozpoczęciem prac zebrać urodzajną warstwę gleby (humusu) z powierzchni przeznaczonych na korpus drogi i obiekty drogowe, a następnie złożyć ją w przyzmach w pobliżu pasa robót, w miejscu wskazanym przez nadzór przyrodniczy. Przyzmy należy zlokalizować w miejscach nienarażonych na rozjeżdżanie przez pojazdy i maszyny budowlane;
3. wysokość przyzm nie powinna przekraczać 2 m, natomiast szerokość u podstawy nasypu nie powinna być większa niż 4 m;
4. górne powierzchnie przyzm wykonać jako lekko wklęsłe;
5. powierzchnię przyzm należy przykryć matami słomianymi lub obsiać mieszankami traw w celu ochrony przed zachwaszczeniem i przesuszeniem;
6. zgromadzoną glebę należy w pierwszej kolejności wykorzystać do właściwego urządzenia przepustów, półek, a także do rekultywacji terenu w bezpośrednim sąsiedztwie drogi, do odtworzenia warstwy glebowej wokół drogi oraz do uformowania skarp, wykopów i nasypów, lub też umożliwić jej wykorzystanie przez inne podmioty, po uprzednim zbadaniu jej przydatności”;

10. uchyla pkt III.18 ww. decyzji i w tym zakresie orzeka:

„W celu zapewnienia możliwości migracji zwierząt:

1. wykonać przejścia dolne zintegrowane z ciekami dla zwierząt średnich:
  - a) w ok. km 1+628,470 w ciągu ul. Ostrogórskiej (ciek Brynica) o wysokości przejścia min. 3,5 m, szerokości min. 6 m z każdej strony cieku;
  - b) w ok. km 2+937,913 (ciek Czarna Przemsza) o wysokości przejścia min. 5,5 m, szerokości przejścia min. 10 m z każdej strony cieku;

- c) w ok. km 6+377,901 (ciek Bobrek) o wysokości min. 4,2 m, szerokości przejścia min. 7,5 m z każdej strony ciek;
2. w obszarze przeznaczonym do migracji zwierząt nie mogą znajdować się elementy odwodnienia i infrastruktury towarzyszącej, które mogłyby utrudniać ich przemieszczanie i ograniczać możliwości dojścia zwierząt do przejścia”;

11. uchyla pkt III.19 ww. decyzji i w tym zakresie orzeka:

„W celu ochrony przed nieumyślnym zabijaniem zwierząt w trakcie realizacji przedsięwzięcia należy:

1. skontrolować wszystkie obiekty budowlane przeznaczone do rozbiórki lub przebudowy (w tym mosty, wiadukty) pod kątem ich wykorzystania jako siedliska lęgowe ptaków oraz schronienia letnie i zimowe nietoperzy. Kontrolę należy przeprowadzić z udziałem specjalistów z nadzoru przyrodniczego: ornitologa i chiropterologa, przy czym kontrola ta nie może zostać przeprowadzona wcześniej niż 3 dni przed rozpoczęciem prac;
2. w przypadku zastosowania ekranów z elementami przezroczystymi należy na nich umieścić znaki graficzne w postaci czarnych pasów o szerokości 2 cm w rozstawie nie większym niż 10 cm. W celu uniemożliwienia przedostania się drobnych zwierząt na drogę, ekrany akustyczne należy zamontować w taki sposób, aby nie występowała wolna przestrzeń pomiędzy ekranem a podłożem. Wszelkie ubytki spowodowane osiadaniami, osypywaniem się ziemi ze skarp należy bezzwłocznie uzupełnić;
3. prace prowadzić w sposób niepowodujący powstawania zastoisk i zalewisk, które mogą być wykorzystywane przez płazy jako siedliska lęgowe. Nie tworzyć bezwyjściowych pułapek dla zwierząt. W wykopach o wąskim rozstawie, np. pod instalacje kablowe, należy stosować punktowe pochylnie umożliwiające opuszczenie wykopu przez zwierzęta. Całość prac należy prowadzić pod nadzorem i zgodnie z wytycznymi herpetologa z nadzoru przyrodniczego;
4. przed niwelacją terenu, likwidacją ewentualnych zastoisk wodnych (w tym powstałych w trakcie realizacji inwestycji), rozbiórką rowów etc., herpetolog z nadzoru przyrodniczego winien skontrolować je pod kątem zasiedlenia przez płazy. Stwierdzone osobniki dorosłe i młodociane oraz formy rozwojowe, należy przenieść poza teren prowadzonych prac, do stanowisk zastępczych, biorąc pod uwagę możliwość ich przetrwania we właściwym stanie ochrony na nowym stanowisku;
5. teren budowy należy regularnie kontrolować (z udziałem pełniącego nadzór herpetologa), z uwzględnieniem zamontowanych przy wygradzeniach wiaderek, a także rowów, wykopów, kolein oraz innych miejsc mogących stanowić pułapki dla płazów – w okresie wiosennych i jesiennych migracji, tj. od połowy lutego do połowy maja oraz od połowy sierpnia do końca października, dwa razy dziennie (rano i wieczorem), a w pozostałym okresie raz dziennie. Elementy systemu odwodnienia należy kontrolować minimum raz na dwa tygodnie. Zidentyfikowane uwięzione

osobniki dorosłe i młodociane oraz formy rozwojowe należy przenieść, pod nadzorem herpetologa, poza teren prowadzonych prac, do stanowisk zastępczych”;

12. uchyla pkt III.20 ww. decyzji i w tym zakresie orzeka:

„Plac budowy oraz wszelkie głębokie i strome wykopy ziemne należy skutecznie zabezpieczyć przed możliwością przedostania się na jego teren małych zwierząt, w tym płazów, poprzez montaż ogrodzeń tymczasowych w przebiegu linii granicy inwestycji, w rejonie aktualnego frontu robót, które należy przemieszczać w miarę postępu prac:

1. ogrodzenie powinno zostać wykonane z siatki o oczkach o wielkości maksymalnie $0,5 \times 0,5$ cm, o wysokości min. 50 cm nad poziomem gruntu z przewieszką o długości co najmniej 10 cm, skierowaną ‘na zewnątrz’ od placu budowy oraz osadzone w gruncie na głębokość nie mniejszą niż 30 cm;
2. wolne końce ogrodzeń należy zakończyć U-kształtnymi zawrotkami (gdzie końcowa część ogrodzenia o długości co najmniej 5 m powinna przebiegać pod kątem do granicy obszaru budowy);
3. w przebiegu wygradzeń należy uwzględnić różnice w wysokościach terenu, zagłębienia, itp.;
4. ogrodzenie powinno być zamontowane w okresie od 15 lutego do 15 listopada w każdym roku trwania budowy;
5. na odcinku między ok. km 1+800 a km 2+150, a także na odcinkach wskazanych przez nadzór herpetologiczny, gdzie zostanie stwierdzona obecność stanowisk płazów w odległości 300 m od skrajni drogi, zastosować należy wiaderka umieszczone po zewnętrznej stronie płotków tymczasowych (co 30 m). Wiaderka o wysokości min. 40 cm powinny posiadać przepuszczalne dno oraz zostać wkopane równo z gruntem, tak aby stanowiły pułapki, pozwalające na wyłowienie migrujących zwierząt (płazów) i ich późniejsze przeniesienie pod nadzorem przyrodniczym do właściwych siedlisk, poza strefę zagrożenia. W pułapkach należy umieścić materiał osłaniający płazy przed słońcem i drapieżnikami, np. mech, liście. Do każdej pułapki należy włożyć kij, w taki sposób, aby wystawał z pułapki pod dużym kątem i umożliwiał wyjście małym gryzoniom i ryjówkom. Wiaderka muszą zostać umieszczone maksymalnie blisko ogrodzenia (powinny wręcz do niego przylegać), tak aby płazy wędrujące wzdłuż ogrodzenia zawsze do nich wpadały, a nie przechodziły obok”;

13. uchyla pkt III.21 ww. decyzji i w tym zakresie orzeka:

„Otwarty zbiornik retencyjny ZB4 w km 6+100, w rejonie węzła z drogą S1, należy ogrodzić metalową siatką o wysokości min. 240 cm liczonej od powierzchni terenu. Wielkość oczek siatki winna kształtować się następująco: od podłoża do wysokości min. 60 cm wielkość oczek siatki nie może przekraczać wartości $0,5 \times 0,5$ cm, od wysokości 60 cm do min. 120 cm wielkość oczek siatki ma wynosić min. 5×15 cm, od 120 cm wielkość oczek siatki ma wynosić min. 15×15 cm. Siatka ma być dodatkowo wkopana na głębokość nie mniejszą niż 50 cm. Na wysokości 60 cm ma być zamontowana przewieszka o długości

10 cm skierowana na zewnątrz zbiornika. Ogrodzenie należy wykonać niezwłocznie po wykonaniu zbiornika. Całość prac związanych z zabezpieczeniem zbiornika retencyjnego należy prowadzić pod kierunkiem i zgodnie z wytycznymi herpetologa.

Przed oddaniem przedsięwzięcia do użytku, urządzenia odwodnienia, które mogą stanowić pułapki dla małych zwierząt, należy zabezpieczyć w szczególności poprzez:

1. zastosowanie w studniach i nieckach wpadowych szczelnych pokryw górnych z włazem rewizyjnym. Niedopuszczalne jest zastosowanie otwartych urządzeń. W zależności od warunków technicznych należy zastosować dopływy podziemne do osadników i separatorów;
2. wszystkie studzienki rewizyjne należy zaopatrzyć w pełne pokrywy o jak najmniejszej liczbie otworów obsługowych i możliwie najmniejszej średnicy;
3. w przypadku, gdy studnie lub niecki posiadają otwory wlotowe (połączenie z rowami), należy je zabezpieczyć w sposób utrudniający wpadanie płazów do wnętrza obiektów poprzez wyposażenie otworów w kraty stalowe lub rząd pionowych prętów (płaskowników) – należy zastosować rozwiązanie kompromisowe pomiędzy wielkością oczek (czym mniejsze tym lepsze zatrzymywanie zwierząt) a wymaganiami hydrologicznymi (czym mniejsze oczka tym łatwiejsze blokowanie przepływu). Wielkość oczek kraty (odstępów pomiędzy prętami) powinna być nie większa niż 2 cm, co zapewni zatrzymywanie dorosłych płazów;
4. umieszczenie elementów pływających (platform) oraz pochylni umożliwiających samodzielną ucieczkę uwięzionych zwierząt lub rur uciezkowych;
5. kontrole (z udziałem herpetologa) szczelności zabezpieczeń chroniących urządzenia odwodnienia przed przedostawaniem się do nich zwierząt oraz kontrole sprawności urządzeń uciezkowych prowadzić 2 razy w roku w okresach od początku do połowy lutego oraz od początku do połowy sierpnia”;

14. uchyla pkt III.22 ww. decyzji i w tym zakresie orzeka:

„W ramach kompensacji, za zniszczone:

1. siedliska lęgowe ptaków wykorzystujących dziuple, zamontować na terenach sąsiadujących z obszarem wycinki:
  - a) 15 budek lęgowych typu A (średnica otworu wlotowego 33 mm);
  - b) 10 budek lęgowych typu A1 (średnica otworu wlotowego 28 mm);
  - c) 2 budki lęgowe typu B (średnica otworu wlotowego 45 mm);
  - d) 1 budka lęgowa typu E (średnica otworu wlotowego 15 cm);
  - e) 10 budek półotwartych;
2. stanowiska nietoperzy, zamontować na terenach sąsiadujących z obszarem wycinki:
  - a) 9 skrzynek rozrodczych dla nietoperzy typu Strattman;
  - b) 9 skrzynek rozrodczych typu Issel.

Szczegółowe miejsca montażu budek lęgowych dla ptaków oraz skrzynek dla nietoperzy zostaną wskazane przez ornitologa i chiropterologa z nadzoru przyrodniczego, w

miejscach odpowiadających wymaganiom biologicznym i ekologicznym poszczególnych gatunków.

Coroczne czyszczenie budek i skrzynek oraz właściwą konserwację, w tym ich wymianę w przypadku zużycia, należy wykonywać przez okres 10 lat, pod bezpośrednim kierunkiem i zgodnie z wytycznymi ornitologa i chiropterologa z nadzoru przyrodniczego”;

15. uchyla pkt III.24 ww. decyzji i w tym zakresie orzeka:

„Od daty oddania drogi do użytkowania należy prowadzić monitoring:

1. udatności i trwałości nasadzeń zieleni z udziałem eksperta botanika w okresie 5 lat od ich posadzenia – w 1, 3 i 5 roku. W przypadku stwierdzonego braku zachowania żywotności drzew lub krzewów, nasadzenia należy uzupełniać w stosunku 1:1. Nasadzenia należy uzupełnić najpóźniej w następnym roku kalendarzowym, przy czym dokładny harmonogram prac zostanie określony przez eksperta botanika;
2. w pierwszych trzech sezonach monitoringu zieleni należy zadbać o pielęgnację pnączy poprzez:
  - a) nawożenie oraz podlewanie w miarę potrzeby (w zależności od warunków atmosferycznych czy miejsca posadzenia i rodzaju gleby);
  - b) coroczne przycinanie pnączy w celu prawidłowego formowania i bujniejszego rozkrzewiania (skuteczniejszego pokrycia paneli ekranów akustycznych);
  - c) wymiany i dosadzania sadzonek, które zmarły stosując zasadę wykorzystania roślin tego samego gatunku/odmiany;
3. przez okres trzech lat od momentu oddania drogi do użytkowania, należy prowadzić monitoring śmiertelności zwierząt na drodze, przy czym monitoring herpetofauny – należy prowadzić w okresach wzmożonych migracji wiosennych i jesiennych, tj. od połowy lutego do połowy maja oraz od połowy sierpnia do końca października, min. co 7 dni, porą wieczorną. Dokładny harmonogram kontroli zostanie ustalony przez nadzór przyrodniczy. W przypadku stwierdzonego zagrożenia, nadzór powinien wprowadzić stosowne zabezpieczenia, określając ich termin, sposób oraz miejsce wprowadzenia.

Wyniki monitoringu corocznie (nie później niż 2 miesiące od zakończenia cyklu rocznego) należy przedłożyć Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach oraz do wiadomości Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska”;

16. uchyla pkt 25 ww. decyzji i umarza postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie;

17. uchyla pkt IV.1 ww. decyzji i w tym zakresie orzeka:

„Należy uwzględnić budowę ekranów akustycznych w lokalizacji i o parametrach podanych poniżej:

1. ekran E1 – wys. 5 m, pochłaniający z ugięciem (zgodnie z przyjętym do obliczeń kątem ugięcia 20° oraz długości panelu 0,5 m), strona prawa w km ok. 0+170 – 0+500 wzdłuż planowanego odcinka DTŚ (długość ok. 330 m);
2. ekran E2 – wys. 3 m, pochłaniająco-odbijający (jako element konstrukcyjny mostu) strona prawa, rozpoczynający się od wjazdu na wysokości km 0+600 drogi S1 poprzez S1 w km ok. 0+700 – 1+100, strona lewa km 0+500 – 0+950 S1 (długość ok. 560 m);
3. ekran E3 – wys. 3 m, odbijający (jako element konstrukcyjny mostu), strona lewa w km ok. 3+700 – 4+030 (długość ok. 330 m);
4. ekran E4 – wys. 3 m (w km 0+000 – 0+312 i km 0+368 – 0+490) i wys. 6 m (w km 0+312 – 0+368 i km 0+490 – 0+564), odbijający, strona prawa km 0+000 – 0+564 odcinka 2 DTŚ (długość ok. 564 m);
5. ekran E5 – wys. 4 m, pochłaniający, strona lewa km 0+180 – 0+526 odcinka 19 DTŚ (długość ok. 346 m);
6. ekran E6 – wys. 2 m, odbijający, strona lewa km 1+182 – 1+317 odcinka 19 DTŚ (długość ok. 135 m).

W miarę możliwości technicznych i terenowych, należy nasadzić rośliny pnące po zewnętrznej stronie projektowanych ekranów akustycznych, tzn. po stronie przeciwnej do strony jezdni. W miejscach zurbanizowanych, gdzie ze względu na uwarunkowania nie można nasadzić gatunków rodzimych, do nasadzeń dopuszcza się stosowanie nieinwazyjnych gatunków obcych, biorąc pod uwagę ekspozycję i wymagania siedliskowe. Nie należy stosować gatunków o atrakcyjnych dla ptaków owocach.

Każda sadzonka powinna mieć wykształcone min. 2 silne pędy (wyrastające na odcinku do 10 cm od podstawy), każda roślina musi być umocowana do podpory-tyczki. Rośliny należy sadzić w odległości co najmniej 30 cm od ściany panelu oraz 50 cm od kolejnej sadzonki. Doły do nasadzeń powinny zostać uprzednio wzbogacone o dobrze rozłożony obornik/ziemię kompostową (w przypadku gleb bardzo ubogich). Szczegółowe wytyczne projektowanych nasadzeń roślin pnących na ekranach akustycznych wraz harmonogram prac będą ustalone po konsultacji z botanikiem z nadzoru przyrodniczego. Ponadto nadzór przyrodniczy przedstawi zarządcy drogi wskazania w zakresie pielęgnacji pnączy, w tym cięcie, zapewniając brak możliwości rozwoju pnączy po wewnętrznej stronie ekranów, tj. od strony jezdni”;

18. uchyla pkt V ww. decyzji i w tym zakresie orzeka:

1. „Nakłada się obowiązek przeprowadzenia analizy porealizacyjnej w zakresie pomiarów poziomu hałasu na terenach faktycznie zagospodarowanych podlegających ochronie akustycznej. W analizie należy dokonać porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, dalej raport, oraz w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności ustaleń dotyczących przewidywanego charakteru i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz planowanych działań zapobiegawczych z rzeczywistym oddziaływaniem

akustycznym przedsięwzięcia na środowisko i działaniami podjętymi dla jego ograniczenia.

- a) Należy wykonać pomiary hałasu równoważonego poziomu dźwięku (A) na terenach chronionych akustycznie, w co najmniej 13 punktach pomiarowych, wskazanych w poniższej tabeli nr 1;

Tabela nr 1

L.p.	Lokalizacja punktu pomiarowego
1	ul. Tuwima 36, 41-400 Mysłowice
2	ul. Ks. Bończyka 18, 41-400 Mysłowice
3	ul. Frycza Modrzejewskiego 25, 41-400 Mysłowice
4	ul. Bernarda Świerczyny 48, 41-400 Mysłowice
5	ul. Sosnowiecka 3, 41-400 Mysłowice
6	ul. Ostrogórska 29, 41-208 Sosnowiec
7	ul. Ostrogórska 17, 41-208 Sosnowiec
8	Mikołajczyka 33, 41-208 Sosnowiec
9	ul. Franciszkańska 17, 41-208 Sosnowiec
10	ul. Mikołajczyka 40, 41-208 Sosnowiec
11	ul. Zagłębiowska 90, 41-208 Sosnowiec
12	ul. Promienna 1, 41-208 Sosnowiec
13	ul. Mikołajczyka 66, 41-208 Sosnowiec

- b) Analizę należy wykonać po 1 roku od oddania przedsięwzięcia do użytkowania. W ramach analizy należy wykonać co najmniej 2 pomiary obejmujące swym czasem pełne dni kalendarzowe. Ww. pomiary należy przeprowadzić na przestrzeni jednego roku, z wykluczeniem okresu wakacyjnego, tj. poza terminem od 15 czerwca do 15 września. Ponadto, spośród dni pomiarowych należy wykluczyć dni przypadające w dzień ustawowo wolny od pracy (tj. niedziele oraz święta), a w przypadku, gdy dzień świąteczny występuje w dzień roboczy należy wykluczyć również dzień go poprzedzający i następujący (tzw. „długie weekendy”). Powyższe pozwoli na uniknięcie przeprowadzenia pomiarów hałasu w okresie o zmniejszonym natężeniu ruchu samochodowego;
- c) Raport z wykonanej analizy porealizacyjnej przedstawić Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach, Marszałkowi Województwa Śląskiego oraz do wiadomości Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do 2 lat od dnia oddania obiektu do użytkowania.
2. Nie nakłada się obowiązku przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko;
  3. Nakłada się obowiązek przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko, w szczególności uwzględniającej:

- a) ponowną weryfikację występowania w granicach oddziaływania przedsięwzięcia małych zwierząt, w tym płazów i gadów, z uwzględnieniem pory godowej oraz migracji sezonowych;
  - b) w oparciu o wyniki przeprowadzonej inwentaryzacji, analizę konieczności zastosowania dodatkowych działań minimalizujących, tj.: przepustów dla zwierząt małych między km 3+300 a 5+600 lub działań kompensujących, tj. siedlisk gatunków w postaci zbiorników zastępczych dla płazów bądź mikrosiedlisk dla gadów;
4. Nie stwierdza się konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla przedmiotowego przedsięwzięcia”;

19. w pozostałym zakresie utrzymuje ww. decyzję w mocy.

Uzasadnienie

Cytowaną w sentencji decyzją z 11 lipca 2018 r. RDOŚ w Katowicach, działając na wniosek Prezydenta Miasta Jaworzna, Prezydenta Miasta Mysłowice i Prezydenta Miasta Sosnowiec, reprezentowanych przez [REDAKTOWANE] (w dalszym toku postępowania odwoławczego, GDOŚ otrzymał pismo z 26 czerwca 2020 r. o wypowiedzeniu przedmiotowych pełnomocnictw), z 17 października 2016 r., ustalił środowiskowe uwarunkowania realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Od powyższej decyzji skuteczne odwołanie wniosło GTP, zarzucając, że w przypadku niniejszej inwestycji doszło do nieuprawnionego podziału przedsięwzięcia na dwa odcinki, dla których wydano dwie decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach, przez co naruszono wymogi wskazane w Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. U. UE. L. 2012.26.1), dalej dyrektywa o.oś. Ponadto GTP podkreśliło, że *w postępowaniu w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla odcinka od ul. Bagiennej do ul. Hodowców w Katowicach, odmówiono mu udziału na prawach strony, a cała procedura została przeprowadzona bez udziału społeczeństwa*. Tym samym, odwołujące się GTP wniosło o ocenę wpływu na środowisko całości planowanej inwestycji tj. od ul. Bagiennej w Katowicach do węzła „Sosnowiec Bór”.

GDOŚ ustalił i zważył, co następuje.

Działania realizowane w ramach planowanego przedsięwzięcia, co ujęto w zaskarżonej decyzji, zostały zakwalifikowane jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wskazane w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71), dalej r.o.o.ś., w:

- § 3 ust. 1 pkt 60 r.o.o.ś. tj. drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 31 i 32 oraz obiekty mostowe w ciągu drogi o nawierzchni twardej, z wyłączeniem przebudowy dróg oraz obiektów mostowych służących do obsługi stacji elektroenergetycznych i zlokalizowanych poza obszarami objętymi formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r. poz. 1336, ze zm.), dalej u.o.p.;
- § 3 ust. 1 pkt 33 r.o.o.ś., tj. instalacje do przesyłu gazu inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 21 oraz towarzyszące im tłocznie lub stacje redukcyjne, z wyłączeniem gazociągów o ciśnieniu nie większym niż 0,5 MPa i przyłączy do budynków; przy czym tłocznie lub stacje redukcyjne budowane, montowane lub przebudowywane przy istniejących instalacjach przesyłowych nie stanowią przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
- § 3 ust. 1 pkt 68 r.o.o.ś., tj. rurociągi wodociągowe magistralne do przesyłania wody oraz przewody wodociągowe magistralne doprowadzające wodę od stacji uzdatniania do przewodów wodociągowych rozdzielczych, z wyłączeniem ich przebudowy metoda bezwykopową;
- § 3 ust. 1 pkt 79 r.o.o.ś., tj. sieci kanalizacyjne o całkowitej długości przedsięwzięcia nie mniejszej niż 1 km, z wyłączeniem ich przebudowy metoda bezwykopową, sieci kanalizacji deszczowej zlokalizowanych w pasie drogowym i obszarze kolejowym oraz przyłączy do budynków – dotyczy to sieci kanalizacji sanitarnej powyżej 1 km;
- § 3 ust. 1 pkt 7 r.o.o.ś., tj. stacje elektroenergetyczne lub napowietrzne linie elektroenergetyczne, o napięciu znamionowym nie mniejszym niż 110 kV, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 6;
- § 3 ust. 1 pkt 34 r.o.o.ś., tj. instalacje do przesyłu pary wodnej lub ciepłej wody, z wyłączeniem osiedlowych sieci ciepłowniczych i przyłączy do budynków.

Podkreślić należy, że r.o.o.ś. utraciło moc w trakcie trwania postępowania pierwszoinstancyjnego (tj. w dniu 26 września 2019 r.), ale z uwagi na § 4 zastępującego go rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2019 poz. 1839, ze zm.), wciąż znajduje zastosowanie w przedmiotowej sprawie.

Zważywszy, że inwestycja zalicza się do przedsięwzięć, dla których do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwym organem jest regionalny dyrektor ochrony środowiska, a przedsięwzięcie planowane jest na terenie województwa śląskiego, organem właściwym do wydania zaskarżonej decyzji był RDOŚ w Katowicach (na podstawie art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. h u.o.o.ś.). Jak wynika z art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 127 ust. 3 u.o.o.ś., GDOŚ pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu k.p.a. w stosunku do regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, zatem powyższe uzasadnia właściwość instancyjną GDOŚ w niniejszej sprawie.

W myśl art. 44 § 1 u.o.o.ś., organizacje ekologiczne, które powołując się na swoje cele statutowe, zgłoszą chęć uczestniczenia w określonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, uczestniczą w nim na prawach strony, jeżeli prowadzą działalność statutową w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody, przez minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia postępowania. Zgodnie z aktami sprawy, organ pierwszej instancji pismem z 8 marca 2017 r., znak: WOOŚ.4210.39.2016.AS2.12, dopuścił GTP do udziału na prawach strony w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia. W ocenie organu odwoławczego, GTP spełniło przesłanki art. 44 § 1 u.o.o.ś, w związku z powyższym, RDOŚ w Katowicach prawidłowo dopuścił tę organizację ekologiczną do udziału w przedmiotowym postępowaniu.

Z uwagi na liczbę stron biorących udział w prowadzonym przez RDOŚ w Katowicach postępowaniu, w niniejszej sprawie zastosowanie miał art. 74 ust. 3 pkt 1 u.o.o.ś., w myśl którego jeżeli liczba stron postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, stosuje się art. 49 k.p.a., a zatem stronom postępowania doręczenie decyzji z 11 lipca 2018 r. nastąpiło poprzez publiczne obwieszczenie. Mając na uwadze powyższe, RDOŚ w Katowicach, obwieszczeniem z 11 lipca 2018 r., znak: WOOŚ.4210.39.2016.JB, poinformował strony postępowania o wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Ww. obwieszczenie zostało umieszczone: na tablicy ogłoszeń oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Katowicach, na tablicy ogłoszeń oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta Mysłowice, na tablicy ogłoszeń oraz w Biuletynie Informacji Urzędu Miasta Katowice, a także na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta Sosnowiec. Najpóźniej ww. obwieszczenie zostało upublicznione w Urzędzie Miasta Katowice w dniu 20 lipca 2018 r. Zatem decyzja RDOŚ w Katowicach została doręczona stronom 3 sierpnia 2018 r., a termin na odwołanie upłynął w dniu 17 sierpnia 2018 r. Wobec powyższego, odwołanie GTP zostało wniesione z zachowaniem ustawowego terminu przewidzianego w art. 129 § 2 k.p.a.

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego zebranego przez RDOŚ w Katowicach, organ drugiej instancji stwierdził, że nie zostały ustalone wszystkie istotne dla sprawy okoliczności faktyczne. Wobec powyższego, GDOŚ wezwał podmiot podejmujący się realizacji inwestycji do przedłożenia wyjaśnień dotyczących przedmiotowego przedsięwzięcia pismami z:

- 30 listopada 2020 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.109.2018.KCz/MKW.11;
- 12 kwietnia 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.109.2018.KCz/MKW.15.

Na powyższe wezwania wnioskodawca przedłożył żądane wyjaśnienia przy pismach z:

- 21 lipca 2021 r., znak: IM-IMR.7011.7.2017-2021;
- 30 lipca 2021 r., znak: IM-IMR.7011.7.2017-2021.

W tym miejscu wskazania wymaga, że 17 lutego 2023 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2023 r. poz. 300), dalej r.p.g.w., które m.in. uchyliło

rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2016 r. poz. 1911, ze zm.).

W związku z powyższym, GDOŚ przeanalizował zmiany, jakie zaszły wraz z wejściem w życie r.p.g.w. pod kątem oddziaływania przedsięwzięcia na jednolite części wód oraz na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1478, ze zm.).

Obszar realizacji przedsięwzięcia znajduje się w granicach:

- 4 jednolitych części wód powierzchniowych, dalej JCWP: Bolina, kod: RW200003212729; Brynica od zbiornika Kozłowa Góra do ujścia, kod: RW20000621269; Przemsza od zbiornika Przeczyce do Białej Przemszy, kod: RW20000321279 oraz Bobrek, kod: RW200003212889;
- 3 jednolitych części wód podziemnych, dalej JCWPd: nr 111, kod: GW2000111; nr 112, kod: GW2000112 oraz nr 130, kod: GW2000130.

W związku z aktualizacją r.p.g.w., organ drugiej instancji szczegółowo przeanalizował karty charakterystyk powyższych JCWP oraz JCWPd, sprawdzając czy wraz z aktualizacją informacje w nich przedstawione uległy zmianie. Dla wszystkich czterech ww. JCWP organ nie stwierdził żadnych zmian – ich stan ogólny określono jako zły, a ocenę ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego jako zagrożoną. W kartach charakterystyk wszystkich trzech ww. JCWPd organ również nie dopatrzył się żadnych zmian – stan ogólny dla JCWPd nr 111 i nr 130 określono jako słaby, a dla JCWPd nr 112 jako dobry, a dla wszystkich JCWPd ocenę ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego jako zagrożoną.

Mając na uwadze konieczność zapobiegania negatywnemu oddziaływaniu przedsięwzięcia na ww. JCWP, GDOŚ nałożył warunki środowiskowe realizacji DTŚ, związane z potencjalnym oddziaływaniem na wody powierzchniowe. Ze względu na fakt, że głównymi robotami budowlanymi stanowiącymi potencjalne zagrożenie dla wód powierzchniowych będą prace związane z budową mostów drogowych i drogowo-tramwajowych, GDOŚ w pkt 1 niniejszej decyzji zabronił wjeżdżania maszyn do wody płynącej w trakcie prowadzenia prac. W pkt 2 niniejszej decyzji, organ odwoławczy nałożył obowiązek podczyszczania wód pochodzących z odwodnienia wykopów, a także tych ze spływu z powierzchni utwardzonych, przed odprowadzeniem ich do cieków. Ponadto, w pkt 5 decyzji reformatoryjnej GDOŚ wskazał m.in. przybliżony kilometraż cieków oraz obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych, gdzie nie należy lokalizować zapleczy budowy, miejsc magazynowania materiałów budowlanych i odpadów, a także miejsc parkowania pojazdów. Wykluczenie powyższych obszarów pozwoli na uniknięcie zanieczyszczenia JCWP oraz JCWPd.

W związku z powyższym, należy uznać, że roboty powiązane z realizacją inwestycji, nie wpłyną na elementy hydromorfologiczne ww. JCWP, ani na pozostałe elementy oceny Hydromorfologicznego Indeksu Rzecznego (HIR), bowiem prowadzenie prac budowlanych nie będzie bezpośrednio ingerowało w koryta rzek: Bolina, Brynica, Czarna Przemsza oraz Bobrek.

Mając na uwadze charakter przedsięwzięcia, na etapie eksploatacji również nie wystąpią negatywne oddziaływania na analizowane JCWP.

Analizując natomiast wpływ przedsięwzięcia na JCWPd, zaznaczyć należy, że w związku z realizacją przedmiotowej inwestycji nie przewiduje się obniżania poziomu wód gruntowych. Jednakże, w celu wyeliminowania potencjalnego negatywnego oddziaływania na JCWPd, w pkt III.3 decyzji z 11 lipca 2018 r., RDOŚ w Katowicach, wskazał jakie działania należy podjąć, w przypadku wystąpienia zakłóceń stosunków wód gruntowych oraz zjawiska odwodnienia terenu przylegającego do obszaru leżącego w granicach inwestycji. Ponadto, nie przewiduje się negatywnego wpływu na elementy fizykochemiczne, stan ilościowy oraz stan chemiczny wód podziemnych. Mając na uwadze charakter przedsięwzięcia, na etapie eksploatacji również nie wystąpią negatywne oddziaływania na JCWPd.

Wobec powyższego, oddziaływania związane z realizacją oraz eksploatacją przedsięwzięcia nie wpłyną na ocenę stanu ww. JCWP i JCWPd ani na możliwość osiągnięcia określonych dla nich celów środowiskowych.

Mając na uwadze zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, której istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, organ w ramach postępowania odwoławczego dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego. W toku postępowania odwoławczego GDOŚ rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych i prawnych. Organ nie znalazł przyczyn, które uzasadniałyby uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie jej do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

W trakcie postępowania odwoławczego, przed wydaniem decyzji rozstrzygającej sprawę, GDOŚ działając zgodnie z art. 10 § 1 k.p.a. oraz mając na względzie obowiązki wynikające z zasady czynnego udziału stron w postępowaniu, zawiadomieniem z 13 czerwca 2022 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.109.2018.KCz/MKW.24, poinformował strony postępowania o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umorzyć postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części. Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji, polegających na niewłaściwym zastosowanym przepisie prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. Po wnikliwym zbadaniu poprawności postępowania przeprowadzonego przez organ pierwszej instancji oraz mając na uwadze, że kompetencje orzecznicze organu odwoławczego nie sprowadzają się tylko do kontroli zasadności zarzutów podniesionych w stosunku do rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, lecz do analizy całości akt sprawy oraz kontroli merytorycznej zaskarżonego rozstrzygnięcia, GDOŚ uchylił pkt III.2, III.4, III.8, III.10, III.11, III.13, III.14, III.15, III.17, III.18, III.19, III.20, III.21, III.22, III.24, IV.1 oraz V decyzji RDOŚ w Katowicach i w tym

zakresie orzekł co do istoty sprawy, a także uchylił pkt III.25 skarżonej decyzji i umorzył postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie.

Zgodnie z kolei z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy może utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję. Będzie to miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest zgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji zawartym w zaskarżonej decyzji. W ocenie GDOŚ w pozostałej części zaskarżona decyzja jest prawidłowa i nie narusza przepisów prawa w stopniu uzasadniającym jej uchylenie. W związku z powyższym, organ drugiej instancji w pozostałej części utrzymał skarżoną decyzję w mocy.

W dalszej części niniejszej decyzji organ odwoławczy uzasadnił wprowadzone w skarżonej decyzji zmiany oraz szczegółowo rozpatrzył i ustosunkował się do zarzutów strony postępowania podnoszonych w odwołaniu.

Organ odwoławczy uznał warunek pkt III.2 skarżonej decyzji, dotyczący prac prowadzonych na odcinkach, gdzie trasa planowanej drogi przecina cieki, za mało precyzyjny. Mając na uwadze, że obszar przedsięwzięcia położony jest w granicach 4 JCWP, organ drugiej instancji w pkt 1 niniejszej decyzji, zabronił wjeżdżania maszyn do wody płynącej w trakcie prowadzenia prac budowlanych. Możliwość ta została wykluczona, w celu uniknięcia oraz zapobiegania niszczeniu struktury morfologicznej dna cieku, w wyniku czego mogłyby zostać naruszone mikrosiedliska hydrobiontów. Ponadto bezpośredni wjazd maszyn do wody może powodować przedostanie się zanieczyszczeń przewożonych z placu budowy, tj. ziemia z wykopów, czy niepożądanych substancji, np. służących do konserwacji maszyn. Ponadto GDOŚ nałożył obowiązek prowadzenia prac z brzegów cieków, a także stosowania na nich rozwiązań technicznych i organizacyjnych, które zabezpieczą je przed osuwaniem się, zasypywaniem cieków oraz przed przedostawaniem się zanieczyszczeń do wód powierzchniowych.

Pierwotne brzmienie warunku pkt III.4 kwestionowanej decyzji (pkt 2 niniejszej decyzji), według organu odwoławczego, było zbyt ogólne, co uniemożliwiało weryfikację jego wykonania. W związku z powyższym, GDOŚ uznał za konieczne wskazanie parametrów, do jakich należy oczyścić wody pochodzące z odwodnienia wykopów budowlanych oraz ze spływów z powierzchni utwardzonych, przed wprowadzeniem ich do cieków sztucznych oraz naturalnych. Powyższe działanie zapobiegnie potencjalnemu przedostawaniu się zanieczyszczeń do zbiorników wodnych.

W zreformowanym warunku zawartym w pkt III.8 skarżonej decyzji (pkt 3 niniejszej decyzji), GDOŚ sprecyzował sposoby ograniczenia oddziaływania akustycznego planowanego przedsięwzięcia w fazie budowy. Powyższe obowiązki wynikają z faktu, że teren realizacji przedsięwzięcia sąsiaduje z terenami podlegającymi ochronie akustycznej, dla których niezbędne jest ograniczenie emisji hałasu i drgań u źródła budowy.

W warunku pkt III.10 decyzji RDOŚ w Katowicach wskazano obowiązki nadzoru przyrodniczego, które według organu odwoławczego wymagały uporządkowania i

doprecyzowania. W związku z powyższym, GDOŚ w pkt 4 niniejszej decyzji wskazał obowiązki poszczególnych specjalistów z nadzoru przyrodniczego, w tym botanika, ornitologa, chiropterologa i herpetologa. Pokreślenia wymaga, że w pkt 4.2 lit. c niniejszej decyzji, dotyczącym nadzoru herpetologicznego w zakresie odłowów płazów, w celu zapewnienia skutecznej ochrony przed nieumyślnym zabijaniem zwierząt, odłowu należy prowadzić codziennie, zaś w czasie intensywnych migracji płazów 2 razy dziennie.

Punkt III.11 skarżonej decyzji, dotyczący lokalizowania zapleczy budowy, sprzętu i materiałów wymagał uszczegółowienia (pkt 5 niniejszej decyzji). Zgodnie z otrzymanymi wyjaśnieniami wnioskodawcy przekazanymi przy piśmie z 21 lipca 2021 r., znak: IM-IMR.7011.7.2017-2021, organ drugiej instancji wskazał przybliżony kilometraż cieków, a także obszary zagrożenia powodziowego oraz obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych, gdzie nie należy lokalizować zapleczy budowy, miejsc magazynowania materiałów budowlanych i odpadów, a także miejsc parkowania pojazdów. Wykluczenie ww. obszarów pozwoli na uniknięcie zanieczyszczenia jednolitych części wód powierzchniowych oraz podziemnych. Wprowadzono także korektę omyłki pisarskiej wskazując, że zaplecza budowy oraz pozostałe elementy mogą być lokalizowane w odległości nie mniejszej niż 5 m od zadrzewień.

Z uwagi na fakt, że zarówno warunek pkt III.13, jak i pkt III.17 skarżonej decyzji (pkt 6 decyzji reformatoryjnej), dotyczyły minimalizowania wpływu realizacji planowanego przedsięwzięcia na chronione siedliska przyrodnicze oraz stanowiska chronionych gatunków roślin i zwierząt, GDOŚ uznał połączenie ich za zasadne. Dodatkowo, podkreślono udział specjalisty botanika z nadzoru przyrodniczego w wymienionych w zreformowanym warunku działaniach.

Rozpatrując przedmiotową sprawę, organ odwoławczy zadecydował o uzupełnieniu warunku pkt III.14 decyzji RDOŚ w Katowicach, dotyczącego prac związanych z wycinką drzew i krzewów. W pkt 7 niniejszej decyzji dopuszczono możliwość przeprowadzenia wycinki drzew w okresie lęgowym ptaków, w przypadku gdy zostanie ona poprzedzona kontrolą zajęcia siedlisk w obecności ornitologa pełniącego nadzór przyrodniczy. Biorąc pod uwagę zmieniające się warunki atmosferyczne, GDOŚ wskazał okres 3 dni przed rozpoczęciem prac związanych z wycinką, jako optymalny termin na przeprowadzenie kontroli. Warunek ten ograniczy do minimum ingerencję prowadzonych prac w siedliska występujących na terenie przedsięwzięcia chronionych gatunków ptaków.

W opinii organu odwoławczego warunki pkt III.15 skarżonej decyzji nie zapewniłyby skutecznej ochrony drzew i krzewów nieprzeznaczonych do wycinki, przed pośrednimi oddziaływaniami związanymi z realizacją przedsięwzięcia. W związku z powyższym, w pkt 8 niniejszej decyzji nałożono obowiązek wygradzenia grup drzew i krzewów ogrodzeniem o wysokości 1,5 m w odległości 1-2 m od obrębu rzutu koron. Natomiast, w przypadku pojedynczych drzew wskazano, aby najpierw owinąć pień matami, a następnie oszalować deskami, dbając by deski nie opierały się na szyjkach korzeniowych. Dopuszczono także

możliwość wykonywania prac w strefie korzeniowej małymi koparkami. W celu ochrony bryły korzeniowej wskazano, aby używać mat ograniczających transpirację, a zimą dodatkowo mat chroniących przed przemarzaniem. Ponadto, wskazano sposób, w jaki należy pielęgnować uszkodzone korzenie, pnie i gałęzie, wykluczając jednocześnie możliwość stosowania impregnatów i innych preparatów, w tym grzybobójczych – takie zabezpieczanie ran jest działaniem nie tylko nieskutecznym, ale wręcz szkodliwym dla naturalnej zdolności regeneracyjnej drzew. Zaznaczono także, że w odległości co najmniej 2 m od obrębu rzutu koron nie można składować materiałów chemicznych, budowlanych i urobku z wykopów. Wykluczono możliwość obsypywania ziemią pni drzew powyżej wysokości 0,2 m ponad pierwotny poziom terenu i krzewów powyżej wysokości 0,1 m ponad pierwotny poziom terenu, a także obniżenia poziomu gruntu wokół drzew i krzewów. Zarówno nasypywanie warstwy gleby na system korzeniowy, jak i zdjęcie jej wierzchniej warstwy w strefie ochrony drzewa może powodować trwałe uszkodzenie korzeni, prowadzące do zamierania drzewa (Suchocka M. Organizacja prac budowlanych na terenach zadrzewionych, Warszawa 2016).

W celu uniknięcia powtórzeń, dotyczących prowadzenia prac w granicach chronionych siedlisk przyrodniczych, GDOŚ zadecydował o zmianie warunku pkt III.17 skarżonej decyzji. Organ odwoławczy uznał kwestię postępowania z urodzajną warstwą gleby (humusem), całkowicie pominiętą przez organ pierwszej instancji, a jednocześnie za wartą uwagi ze względu na dużą przydatność humusu. Prowadzenie prac związanych z karczowaniem i odhumusowywaniem obszaru przedsięwzięcia powinno co do zasady odbywać się poza sezonem lęgowym ptaków, przypadającym między 1 marca a 15 października. Zgodnie z pkt 9 niniejszej decyzji, dopuszczono odstępstwo od powyższego, pod warunkiem skontrolowania obszaru przez ornitologa z nadzoru przyrodniczego nie wcześniej niż 3 dni przed rozpoczęciem prac. Dalej wskazano, jak należy zabezpieczyć zdjętą wierzchnią warstwę gleby, aby nie straciła swoich właściwości i mogła zostać ponownie wykorzystana. Określenie, w jaki sposób przygotować przyzmy humusu pozwoli na ochronę m.in. przed jej mechanicznym niszczeniem przez pojazdy budowlane. Ponadto wyznaczenie specjalistów z nadzoru przyrodniczego jako odpowiedzialnych za wskazanie miejsca deponowania gleby, pozwoli na uniknięcie zniszczenia cennych przyrodniczo siedlisk roślin i zwierząt. Organ odwoławczy wskazał również sposoby wykorzystania humusu podkreślając, że w pierwszej kolejności należy zbadać jego przydatność.

Rozpatrując przedmiotową sprawę, GDOŚ uznał za zasadne połączenie warunków pkt III.18 i III.22 decyzji RDOŚ w Katowicach (pkt 10 niniejszej decyzji), dotyczących tej samej kwestii – zapewnienia możliwości migracji zwierząt. W uzupełnieniu raportu z 15 listopada 2017 r. *Raport oddziaływania na środowisko – załączniki do pisma* (str. 13) stwierdzono, że „inwestycja przetrnie lokalne strefy i szlaki migracji zwierząt średnich i małych (sarna, dzik, zając)” oraz z 19 stycznia 2018 r. *Raport oddziaływania na środowisko – załączniki mapowe przyroda* (str. 7), że „zidentyfikowano łącznie 40 lokalizacji o charakterze punktowym lub powierzchniowym, w których dochodzi do kolizji planowanego przebiegu przedmiotowego

odcinka z lokalną siecią szlaków migracji zwierząt”. Przecięcie szlaków migracji przez DTŚ będzie trwałym zjawiskiem, a brak zastosowania jakichkolwiek zabezpieczeń jezdni w postaci przejść dla zwierząt lub wygrodzeń ochronno-naprowadzających, stanowiłoby niebezpieczeństwo nie tylko dla zwierząt, ale dla wszystkich uczestników ruchu. W celu zminimalizowania negatywnego wpływu realizacji przedsięwzięcia, zgodnie z propozycją inwestora przedstawioną pismem z 21 lipca 2021 r., organ drugiej instancji nałożył obowiązek wykonania 3 przejść dla zwierząt średnich zintegrowanych z ciekami. Przejścia dla zwierząt średnich zostaną wykonane w ok. km: 1+628,470 w ciągu ul. Ostrogórskiej nad ciekim Brynica (wys. min. 3,5 m, szer. min. 6 m z każdej strony cieku), 2+937,913 nad ciekim Czarna Przemsa (wys. min. 5,5 m, szer. min. 10 m z każdej strony cieku), 6+377,901 nad ciekim Bobrek (wys. min. 4,2 m, szer. min. 7,5 m z każdej strony cieku). Ponadto GDOŚ wykluczył możliwość lokalizacji elementów urządzeń odwodnienia w obszarach przeznaczonych do migracji zwierząt, ze względu na ich negatywny wpływ na skuteczność przemieszczania się zwierząt.

Organ odwoławczy uznał warunek pkt III.19 decyzji RDOŚ w Katowicach, dotyczący działań mających na celu zapobieganie nieumyślnego zabijania zwierząt w trakcie realizacji przedsięwzięcia, za wymagający uzupełnienia. W celu ułatwienia realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, wcześniej wyszczególnione działania ułożono w porządku chronologicznym (pkt 11 decyzji GDOŚ). Ponadto w pkt 11.2 niniejszej decyzji, GDOŚ dokonał korekty brzmienia fragmentu warunku, zastępując w ostatnim zdaniu czasownik „usunąć” na „uzupełnić”. Obecne brzmienie to: „Wszelkie ubytki spowodowane osiadaniem, osypywaniem się ziemi ze skarp należy bezzwłocznie uzupełnić”. W pkt 11.3 i 11.4 niniejszej decyzji organ odwoławczy dokonał zmiany porządkującej podpunkty. W trakcie inwentaryzacji płazów zostały oznaczone gatunki wczesnowiosenne tj. żaba trawna. Dlatego w pkt 11.5 niniejszej decyzji, GDOŚ wskazał, że w trakcie okresu intensywnej migracji płazów, który przypada od połowy lutego do połowy maja oraz od połowy sierpnia do końca października, nadzór herpetologiczny ma wykonywać kontrolę 2 razy dziennie. Dodatkowo, organ odwoławczy uznał, że kontrole terenu budowy przeprowadzane przez nadzór herpetologiczny mają obejmować także wiaderka zamontowane przy wygrodzeniach oraz elementy systemu odwodnienia. Podkreślono także, że zidentyfikowane uwięzione osobniki oraz formy rozwojowe należy przenieść do stanowisk zastępczych poza obszar prowadzonych prac.

Rozpatrując przedmiotową sprawę GDOŚ zreformował warunek pkt III.20 skarżonej decyzji, dotyczący tymczasowych wygrodzeń herpetologicznych. W pkt 12 niniejszej decyzji wskazano, jakimi parametrami powinny charakteryzować się ww. wygrodzenia, m.in., że powinny być one wykonane z siatki metalowej, mającej na celu zapewnienie ich trwałości oraz stabilności w okresie aktywności herpetofauny. Dla zaproponowanych ogrodzeń herpetologicznych doprecyzowano także ich podstawowe wymiary, które dobrano zgodnie z Poradnikiem ochrony płazów (Kurek R.T. i in., Bystrza 2011). Zreformowany warunek uzupełniono również o obowiązek zamontowania wiaderek wzdłuż wygrodzenia

herpetologicznego na odcinku między ok. km 1+800 a 2+150, gdzie zostało zinwentaryzowane siedlisko batrachofauny oraz określono sposób prawidłowego przygotowania wiaderek, aby stanowiły skuteczną pułapkę dla wędrujących osobników płazów. Dodatkowo podkreślono rolę herpetologa z nadzoru przyrodniczego, który w przypadku prowadzenia kontroli terenu stwierdzi wcześniej niezainwentaryzowane stanowiska płazów, może wskazać dodatkowe miejsca, w których należy zamontować wiaderka.

W związku ze zmianą brzmienia ww. warunku, należało również zreformować warunek pkt III.21 decyzji RDOŚ w Katowicach, ze względu na ich wzajemne powiązanie względem projektowanego wygradzenia zbiornika retencyjnego ZB4 w ok. km 6+100, w rejonie węzła z drogą S1. W związku z powyższym, w pkt 13 niniejszej decyzji, GDOŚ zawarł informacje dotyczące parametrów wygradzenia, które ma na celu zabezpieczenie zbiornika wodnego. Ponadto, w pkt 13 decyzji reformatoryjnej organ drugiej instancji ustalił szereg działań i adekwatnych zabezpieczeń dla urządzeń odwodnienia, stanowiących potencjalne pułapki dla małych zwierząt, które mają na celu zminimalizowanie oddziaływania przedsięwzięcia na etapie jego eksploatacji. W studniach i nieckach należy stosować szczelne pokrywy, zaś w przypadku gdy urządzenia te posiadają otwory wlotowe, należy stosować jak najmniejszą wielkość oczek krat, by zatrzymać dorosłe osobniki płazów. Dodatkowo należy urządzenia odwodnienia wyposażać w elementy uciezkowe – pływające platformy i pochylnie. Po oddaniu przedsięwzięcia do użytku, kontrole szczelności zabezpieczeń oraz sprawności urządzeń uciezkowych będą prowadzone pod nadzorem specjalisty herpetologa 2 razy w roku w okresach w pierwszej połowie lutego oraz w pierwszej połowie sierpnia.

Według organu odwoławczego, pierwotnie zaproponowane w warunku pkt III.22 skarżonej decyzji, wykonanie 9 budek lęgowych typu A lub A1 oraz 6 budek lęgowych półotwartych w ramach kompensacji za zniszczone siedliska ptaków, było niewystarczające by w pełni zrekompensować utratę stanowisk przez zinwentaryzowane na tym terenie gatunki. Mając na uwadze charakterystykę obszaru, skalę wycinki oraz wyniki przeprowadzonego monitoringu, GDOŚ, w pkt 14 niniejszej decyzji, nałożył obowiązek wykonania:

- 15 budek typu A dla bogatki i wróbla;
- 10 budek typu A1 dla modraszki i sikory ubogiej;
- 2 budek typu B dla szpaka;
- 1 budek typu E dla puszczyka;
- 10 budek półotwartych dla pliszki siwej.

Podczas inwentaryzacji przyrodniczej stwierdzono także obecność 2 gatunków nietoperzy: mroczka posrebrzanego oraz nocka sp. Planowana wycinka drzew i krzewów (ok. 46,4 ha) będzie wiązała się ze zniszczeniem i utratą letnich kryjówek występujących na omawianym obszarze nietoperzy. Dlatego też organ drugiej instancji uznał za zasadne nałożenie obowiązku wykonania skrzynek lęgowych dla nietoperzy – 9 typu Issel i 9 typu Strattman, tym samym wskazując sposób ich rozwieszenia oraz miejsce, w których należy je lokalizować. W pkt 14.2 niniejszej decyzji GDOŚ wskazał, że dokładna lokalizacja miejsc montażu ww. budek i

skrzynek lęgowych zostanie określona przez ornitologa i chiropterologa z nadzoru przyrodniczego. Nałożono także obowiązek corocznego czyszczenia i konserwacji budek i skrzynek lęgowych, które powinno być wykonywane przez okres 10 lat pod nadzorem ornitologii i chiropterologa.

Rozpatrując przedmiotową sprawę organ odwoławczy uznał warunek pkt III.24 decyzji RDOŚ w Katowicach (pkt 15 niniejszej decyzji), dotyczący monitoringu udatności nasadzeń kompensujących, za wymagający uzupełnienia. Według GDOŚ pierwotnie nałożony obowiązek prowadzenia ww. monitoringu przez okres 3 lat nie był wystarczający i został wydłużony do 5 lat od momentu wykonania nasadzeń. Doprecyzowano także, aby w przypadku stwierdzenia braku zachowania żywotności drzew oraz krzewów, powstające ubytki uzupełniać w skali 1:1.

W pkt 15.2 niniejszej decyzji, w związku z nałożeniem obowiązku wykonania nasadzeń pnączy przy ekranach akustycznych (co zostało ujęte w pkt 17 niniejszej decyzji) organ drugiej instancji zobowiązał podmiot podejmujący się realizacji inwestycji do 3-letniego okresu pielęgnacji pnączy. Dodatkowo, GDOŚ wskazał, że przez okres 3 lat od oddania przedsięwzięcia do użytku, należy prowadzić monitoring śmiertelności zwierząt, w tym herpetofauny. Nałożono również obowiązek przedłożenia wyników ww. monitoringu do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach oraz do wiadomości Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska.

Warunek określony w pkt III.25 kwestionowanej decyzji, dotyczący czyszczenia nawierzchni jezdni (pkt 16 niniejszej decyzji), został uchylony, a postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie umorzone. Powyższe wynika z faktu, iż obowiązek nałożony w ww. warunku wybiegał poza kompetencje organu ochrony środowiska – wskazane działania należą do obowiązków podmiotu zarządzającego drogą.

W wyniku analizy zgromadzonej przez RDOŚ w Katowicach dokumentacji, organ drugiej instancji uznał wskazane w warunku pkt IV.1 skarżonej decyzji działania, mające na celu minimalizację oddziaływania akustycznego, w postaci realizacji ekranów akustycznych za niewystarczające. Weryfikacja zaproponowanej lokalizacji ekranów akustycznych oraz map przedstawiających propagację hałasu emitowanego z planowanego przedsięwzięcia wykazała, że nie zostały uwzględnione wszystkie tereny podlegające ochronie akustycznej. W związku z powyższym, GDOŚ wezwał podmiot podejmujący się realizacji inwestycji do przedłożenia stosowanych wyjaśnień w tym zakresie. W odpowiedzi wnioskodawcy z 21 lipca 2021 r. organ odwoławczy otrzymał propozycję dodatkowych działań ochronnych, mających na celu zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasów w analizowanych punktach receptorowych znajdujących się na elewacjach budynków podlegających ochronie przez hałasem. Wobec powyższego, w pkt 17 niniejszej decyzji nałożono obowiązek wykonania 6 ekranów akustycznych, dla których wskazano dokładną lokalizację oraz ich parametry (rodzaj, wysokość oraz długość ekranu).

Ponadto, w związku z planowaną wycinką drzew i krzewów oraz trwałą utratą terenów zielonych zajętych przez przedmiotowe przedsięwzięcie, w piśmie z 21 lipca 2021 r. inwestor zaproponował obsadzenie wszystkich planowanych ekranów akustycznych roślinami pnącymi. Organ drugiej instancji uznał za zasadne wprowadzenie warunku dotyczącego zazieleniania ekranów akustycznych w pkt 17 niniejszej decyzji. Podkreślono, że wybór gatunków zostanie dostosowany do panujących lokalnie warunków siedliskowych, po zewnętrznej stronie ekranów akustycznych. Określono także sposób doboru sadzonek, które mają mieć silnie wykształcone minimum 2 pędy, a także dopuszczono możliwość zastosowanie nieinwazyjnych gatunków obcych, biorąc pod uwagę ich ekspozycję i wymagania siedliskowe. Dodatkowo, GDOŚ podkreślił rolę botanika pełniącego nadzór przyrodniczy, którego zadaniem będzie prowadzenie kontroli nad doбором gatunków, harmonogramem prac, a także wskazań w zakresie pielęgnacji pnączy.

Analizując przedmiotową sprawę, organ drugiej instancji uznał warunek pkt V (pkt 18 decyzji reformatorycznej) za mało precyzyjny i wymagający uzupełnienia. W związku z powyższym, w pkt 18.1 niniejszej decyzji, GDOŚ wskazał szczegóły związane z wykonaniem pomiarów hałasu, które umożliwią weryfikację skuteczności zastosowanych środków minimalizujących wpływ przedsięwzięcia na środowisko – ekranów akustycznych. Organ wskazując termin przeprowadzenia pomiarów hałasu wykluczył okres wakacyjny, tj. termin od połowy czerwca do połowy września. Powyższe ma na celu zapewnienie wiarygodności przeprowadzonych badań, w sytuacji, kiedy natężenie ruchu samochodowego będzie odzwierciedlało stan rzeczywisty. Ponadto, GDOŚ wskazał termin przedłożenia raportu z analizy porealizacyjnej oraz organy, którym należy go przedstawić: Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach, Marszałkowi Województwa Śląskiego oraz do wiadomości Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska.

Następnie w pkt 18.2 organ odwoławczy, po dokładnej analizie materiału dowodowego, stwierdził brak konieczności przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia, z uwagi na lokalizację planowanej inwestycji.

W pkt 18.3 organ drugiej instancji postanowił dodatkowo nałożyć obowiązek przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko, która w szczególności powinna obejmować ponowną inwentaryzację małych zwierząt oraz analizę konieczności zastosowania dodatkowych działań minimalizujących i kompensujących oddziaływanie na małe zwierzęta. Podkreślenia wymaga, że obszar między ok. km 3+300 a 5+600 jest niezabudowanym odcinkiem planowanej drogi z wyspą leśną w Sosnowcu Dębowej Górze, a także nieużytkami z licznym zadrzewieniem oraz roślinnością antropogeniczną z klasy *Artemisietea vulgaris* (tereny przemysłowe i pokopalniane). Do terenu między ulicami Mikołajczyka a Wojska Polskiego przylega zielone osiedle, ogródki działkowe oraz cmentarz komunalny. Zdaniem organu drugiej instancji, powyższe tereny zielone są atrakcyjnym miejscem dla występowania wielu gatunków małych zwierząt, w tym płazów i gadów, a nie

tylko zinwentaryzowanych wiewiórek czy zajęcy. Co więcej, inwentaryzacja przyrodnicza została przeprowadzona w latach 2014/2015 i weryfikowana w latach 2016/2017. Po tak długim okresie, na omawianym terenie mogło pojawić się więcej gatunków małych zwierząt, w tym np. wcześniej nieodnotowane gady. Sam wnioskodawca w piśmie z 15 listopada 2017 r. podkreślił, że dotychczas zinwentaryzowane gatunki zwierząt coraz częściej bytują bliżej siedzib ludzkich. W związku z powyższym, przed realizacją przedsięwzięcia niezbędnym jest zweryfikowanie gatunków występujących na omawianych terenach zielonych. Następnie w oparciu o otrzymane wyniki inwentaryzacji przyrodniczej, w razie potrzeby zaproponowanie odpowiednich działań minimalizujących np. w postaci przepustów dla małych zwierząt, zbiorników zastępczych dla płazów czy mikrosiedlisk zastępczych dla gadów. Podkreślenia wymaga, że w przypadku stwierdzenia obecności małych zwierząt na ww. obszarze, zaprojektowanie przepustów zwiększy bezpieczeństwo na drodze, a także umożliwi zminimalizowanie ryzyka kolizji ze zwierzętami przemieszczającymi się pomiędzy stanowiskami ich występowania.

Odnosząc się natomiast do zarzutu podniesionego w odwołaniu, dotyczącego nieuprawnionego podziału przedsięwzięcia na dwa odcinki, GDOŚ informuje, co następuje. Rozważając możliwość łącznego traktowania dwóch przedsięwzięć w odniesieniu do konieczności uzyskania dla nich jednej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, należy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 13 u.o.o.ś., pod pojęciem przedsięwzięcia rozumie się zamierzenie budowlane lub inną ingerencję w środowisko polegającą na przekształceniu lub zmianie sposobu wykorzystania terenu, w tym również na wydobywaniu kopalin; przedsięwzięcia powiązane technologicznie kwalifikuje się jako jedno przedsięwzięcie, także jeżeli są one realizowane przez różne podmioty. Przez sformułowanie „przedsięwzięcia powiązane technologicznie” należy rozumieć zespół urządzeń i/lub budowli bezpośrednio związanych technicznie, od punktu dostarczania surowców do miejsca odbioru produktów, zgodnie ze schematem technologicznym obejmującym wszystkie operacje i procesy potrzebne do ich wytworzenia. W rozważanym przypadku mamy do czynienia z przedsięwzięciami o tej samej funkcji, będącymi poza ciągiem technologicznym. Zatem ich ciągłość nie zobowiązuje do rozpatrywania ich jako jednego przedsięwzięcia powiązanego technologicznie.

W związku z powyższym, podkreślenia wymaga, że RDOŚ w Katowicach postanowieniem z 29 listopada 2016 r., znak: WOOS.4210.39.2016.AS2.6, stwierdził konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia. W wyniku czego wnioskodawca, przy piśmie z 3 marca 2017 r., znak: 349/K/P159/RR/WK/2017, przedłożył raport o oddziaływaniu niniejszego przedsięwzięcia na środowisko.

W tym miejscu organ odwoławczy zaznacza, że skarżący ma rację, iż w trakcie prowadzenia przedmiotowego postępowania odwoławczego, GDOŚ prowadził odrębne postępowanie również dotyczące budowy Drogowej Trasy Średnicowej. Postępowanie to toczyło się w sprawie odwołania od decyzji RDOŚ w Katowicach z 23 maja 2019 r., znak:

WOOŚ.4210.34.2016.KC.27, określającej środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa połączenia Drogowej Trasy Średnicowej na terenie miast Katowice, Mysłowice, Sosnowiec (Drogowa Trasa Średnicowa Wschód)”. Jednakże zaznaczenia wymaga, że zgodnie z informacjami, które posiada organ odwoławczy, w ramach tego postępowania również przeprowadzono ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Mając na uwadze powyższe, podkreślenia wymaga, że w obu postępowaniach o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dotyczących budowy Drogowej Trasy Średnicowej, ze względu na zakres planowanych prac, przedsięwzięcia zakwalifikowane zostały jako przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Jak wynika zatem z powyższego, w żadnym z analizowanych przypadków, podmiot podejmujący się realizacji inwestycji nie uniknął przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowań o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 26 kwietnia 2022 r., sygn. akt: II SA/Po 950/21, nie stanowi obejścia zakazu „salami slicing” dzielenie przedsięwzięcia, które nie będzie skutkowało pominięciem oceny oddziaływania na środowisko, np. wydanie kilku decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla faktycznie jednego przedsięwzięcia, poprzedzonych oceną oddziaływania na środowisko.

W przypadku uzyskiwania oddzielnych decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i prowadzenia odrębnych ocen oddziaływania na środowisko, ze względu na zależność poszczególnych zadań inwestycyjnych, szczególnie istotna jest analiza ich wspólnych oddziaływań – oddziaływań skumulowanych. Mając na uwadze powyższe, GDOŚ analizując zgromadzoną dokumentację prowadzonych wówczas obu postępowań odwoławczych dotyczących budowy Drogowej Trasy Średnicowej, wezwał wnioskodawcę pismami z 30 listopada 2020 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.109.2018.KCz/MKW.11, oraz 12 kwietnia 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.109.2018.KCz/MKW.15, do uzupełnienia raportu w zakresie m.in. oddziaływania skumulowanego, uwzględniającego wszystkie istniejące i planowane przedsięwzięcia. Na powyższe organ odwoławczy uzyskał odpowiedź podmiotu podejmującego się realizacji przedsięwzięcia przy piśmie z 21 lipca 2021 r. oraz 30 lipca 2021 r.

Jak wykazano powyżej, w żadnym z postępowań dotyczących budowy Drogowej Trasy Średnicowej, nie pominięto procedury oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Mając na uwadze powyższe, zarzut skarżących, dotyczący nieuprawnionego dzielenia przedsięwzięć, należy uznać za bezzasadny.

Odnosząc się natomiast do zarzutu niedopuszczenia GTP do postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach *dla odcinka od ul. Bagiennej do ul. Hodowców w Katowicach*, podkreślenia wymaga, że jest to odrębne postępowanie administracyjne, składające się z odrębnej dokumentacji, a także kończące się odrębnym rozstrzygnięciem. Mając na uwadze powyższe, zarzut ten nie dotyczy przedmiotowego postępowania odwoławczego, bowiem wykracza poza jego ramy i nie może być rozpatrzony w

oparciu o akta niniejszej sprawy. Wobec powyższego, zarzut ten nie zasługuje na uwzględnienie.

Podsumowując, organ odwoławczy, na podstawie analizy zgromadzonego materiału dowodowego rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych i prawnych. Mając na uwadze argumenty przedstawione w powyższym uzasadnieniu, a także po wnikliwym zbadaniu poprawności postępowania przeprowadzonego przez organ pierwszej instancji, GDOŚ uchylił pkt III.2, III.4, III.8, III.10, III.11, III.13, III.14, III.15, III.17, III.18, III.19, III.20, III.21, III.22, III.24, IV.1 oraz V RDOŚ w Katowicach i orzekł co do istoty sprawy, a także uchylił pkt III.25 i umorzył postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie. W pozostałej części, po stwierdzeniu braku uchybień i naruszeń prawa, organ odwoławczy utrzymał ww. decyzję w mocy.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

- niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję, zgodnie z art. 50 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, ze zm.), dalej p.p.s.a., służy skarga wnoszona na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie,
- zgodnie z art. 54 § 1 oraz 53 § 1 p.p.s.a. skargę wnosi się za pośrednictwem GDOŚ, w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu decyzji;
- wnoszący skargę, zgodnie z art. 230 p.p.s.a. w związku z § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), obowiązany jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł; skarżący, co wynika z art. 239 p.p.s.a., może być zwolniony z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- wnoszącemu skargę, zgodnie z art. 243 p.p.s.a., może być przyznane, na jego wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

–

Anna Ronikier-Dolańska
Zastępca Generalnego Dyrektora Ochrony
Środowiska
/ – podpisany cyfrowo – /
*Z upoważnienia Generalnego Dyrektora Ochrony
Środowiska*

Otrzymują:

1. Prezydent Miasta Jaworzna, ul. Grunwaldzka 33, 43-600 Jaworzno;
2. Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze im. A. Czudka, ul. Św. Huberta 35, 40-543 Katowice.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, ul. J.H. Dąbrowskiego 79, 60-529 Katowice.